

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4077/2025-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Davora Pustijanca, predsjednika vijeća, Radovana Raduke, suca izvjestitelja i Željka Šimića, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom A-MORE YACHTS d.o.o., Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Vojina Bakića 10, OIB: 44800651850, kojeg zastupa punomoćnik Juraj Blažičko, odvjetnik u Zagrebu, odlučujući o žalbama vjerovnika Michaela Steinmanna, Fohrenweg 88, CH-3095 Spiegel, OIB: 88586125189, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Praljak & Svić d.o.o. u Zagrebu, i PAUGER Haioepito es Karbonerositett Termekeket Gvarto es Forgalmazó Korlatolt Felelősségű Társaság, Naphegy tér 5a. Budimpešta, Mađarska, OIB: 01925988691, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Kallay & Partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-3052/2024-158 od 16. rujna 2025., u sjednici vijeća održanoj 30. siječnja 2026.

riješio je

Odbijaju se žalbe vjerovnika Michaela Steinmanna i PAUGER kao neosnovane te potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-3052/2024-158 od 16. rujna 2025.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem utvrđeno je da su vjerovnici dužnika A-MORE YACHTS d.o.o., Zagreb, (Grad Zagreb), Ulica Vojina Bakića 10, OIB: 44800651850, na ročištu za glasovanje 9. rujna 2025. prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja (točka I. izreke). Potvrđen je izmijenjeni plan restrukturiranja prema kojemu će se tražbina svakog pojedinog vjerovnika namiriti na sljedeći način, a u skladu s izmijenjenim planom restrukturiranja javno objavljenim na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda 25. srpnja 2025., te će dužnik vjerovnicima svrstanim u dvije skupinu sukladno odredbama Stečajnog zakona koja propisuju pravila o razvrstavanja sudionika u stečajnom planu namiriti tražbine na način kako je to navedeno u točki II. izreke pobijanog rješenja. Potvrda plana restrukturiranja upisat će se u sudski registar tog suda (točka III. izreke). Ovo rješenje objavit će se na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, te će se po pravomoćnosti dostaviti Financijskoj agenciji (točka IV. izreke).

2. U obrazloženju rješenja je navedeno da u konkretnom slučaju kod dužnika postoji predstečajni razlog te da nije kasnio s isplatom plaća o čemu se na ročištu održanom 22. srpnja 2025. uz dužnika očitovala i zakonska zastupnica Republike Hrvatske koja je iznijela da je dobila podatke od Porezne uprave, a u kojima je navedeno da su sve prioritetne tražbine u cijelosti i uredno podmirene. Članak 61. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ) propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu plana restrukturiranja te je u točki 2. navedeno ako su bitno povrijeđena pravila o sadržaju plana restrukturiranja i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika i o pristanku dužnika, osim ako se nedostatak može otkloniti u kratkom roku koji će odrediti sud; točki 3. ako je prihvrat plana restrukturiranja postignut na nedopušten način, osobito stavljanjem u povoljniji položaj pojedinih vjerovnika i točki 7. ako očito ne postoje razumni izgledi da bi plan restrukturiranja mogao spriječiti nastanak nesposobnosti plaćanja ili osigurati održivost poslovanja. Sud nalazi da nema razloga za uskratu temeljem navedenih odredbi odnosno da nisu povrijeđena pravila o sadržaju plana restrukturiranja, u planu nitko od vjerovnika nije stavljen u povoljniji položaj te postoje očiti razumni izgledi da bi se planom mogao spriječiti nastanak nesposobnosti za plaćanje ili osigurati održivost poslovanja. U odnosu na navod vjerovnika da je ročište odgođeno dva puta odredbom čl. 60. st. 1. SZ-a propisano je da dužnik i većina vjerovnika nazočnih na ročištu za glasovanje mogu zatražiti od suda odgodu ročišta na rok do osam dana, te se ročište za glasovanje može odgoditi najviše jedanput, dok je stavkom 2. istog članka propisano da ako se na ročištu za glasovanje koji od vjerovnika očituje da nije suglasan s predloženim planom restrukturiranja, odnosno ako se prema ovom Zakonu smatra da je koji od vjerovnika glasovao protiv plana restrukturiranja, dužnik može zatražiti od suda odgodu ročišta na rok do 15 dana radi izmjene plana restrukturiranja, te je sukladno navedenim odredbama i postupljeno. U konkretnom slučaju vjerovnici su u planu restrukturiranja, kao i za potrebe glasovanja, svrstani u dvije skupine vjerovnika i to skupina - a) SKUPINA OSTALI VJEROVNICI i - b) SKUPINA FINACIJSKE INSTITUCIJE. U skupini - a) SKUPINA OSTALI VJEROVNICI, od ukupno 40 (četrdeset) vjerovnika s pravom glasa, za plan je glasovalo 35 (tridesetpet) vjerovnika s iznosom tražbina od 3.824.337,26 EUR, odnosno 67,86% dok je protiv plana restrukturiranja glasovalo 5 (pet) vjerovnika s iznosom tražbina od 1.811.198,80 EUR, odnosno 32,14%, od ukupnog iznosa tražbina s pravom glasa od 5.635.536,06 EUR. U skupini - b) SKUPINA FINACIJSKE INSTITUCIJE od ukupno 3 (tri) vjerovnika s pravom glasa, svi vjerovnici su glasovali za plan restrukturiranja s ukupnim iznosom tražbina s pravom glasa od 351.340,24 EUR, odnosno 100%. Budući da su na ročištu za glasovanje izmijenjeni plan restrukturiranja prihvatili vjerovnici koji su činili potrebne većine iz čl. 59. SZ-a, dužnik je dao svoj pristanak na plan, a sud nije našao da bi bio ispunjen koji od zakonom propisanih uvjeta uslijed kojeg ne bi bilo moguće donijeti rješenje o potvrdi plana restrukturiranja, temeljem odredbe čl. 61.a. st. 2. SZ-a doneseno je rješenje kojim se potvrđuje plan restrukturiranja, dok je temeljem odredaba čl. 61.a. st. 3. do 5. SZ-a odlučeno kao u točki III. izreke rješenja.

3. Vjerovnik Michael Steinmann, obrazlažući kako su sukladno st. 2. čl. 61.b SZ-a kumulativno ispunjeni uvjeti za podnošenje ove žalbe, najprije u žalbi navodi da iz samog izmijenjenog plana restrukturiranja od 14. srpnja 2025. odnosno njegove

točke 7. prema kojoj obveze dužnika sukladno rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama iznose 5.918.789,50 EUR, a on ima na raspolaganju likvidna sredstva u iznosu od 3.736.192,84 EUR, proizlazi da bi se iz likvidnih sredstava moglo namiriti 63% tražbina svih vjerovnika, dok je planom predložen otpis tražbina u iznosu od 75% odnosno plaćanje samo 25% iznosa tražbina. Prema saznanjima vjerovnika dužnik je u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka prikazao kao svoje vlasništvo imovinu koja to nije, međutim čak i kada bi bila, ista nije niti približno dovoljna da bi se njome podmirile postojeće obveze. Nemogućnost podmirenja postojećih obveza, iz ionako precijenjene i upitno postojeće imovine, ukazuje na postojanje prezaduženosti kako je definirana u čl. 7. SZ-a, a ne prijetće nesposobnosti za plaćanje, što pak ukazuje da postoji stečajni razlog i da je naslovni sud morao obustaviti predstečajni postupak i otvoriti stečajni postupak kako bi se pravovremeno i odgovarajuće zaštitila prava svih vjerovnika. Nakon dostavljenog plana restrukturiranja od 30. lipnja 2025. kojeg je dužnik izmijenio 14. srpnja 2025. na prvom zakazanom ročištu za glasovanje 22. srpnja 2025. dužnik je zatražio odgodu pozivajući se na čl. 60. st. 2. SZ-a. Prema navedenom stavku dužnik može zatražiti od suda odgodu ročišta na rok od 15 dana radi izmjene plana u kojem slučaju je dužnik obavezan dostaviti izmijenjeni plan u roku od osam dana od odgođenog ročišta. Naslovni sud je usvojio ovaj zahtjev, odgodio ročište i zakazao novo za 21. kolovoza 2025. godine. Isto kao i na prvom ročištu za glasovanje, na onom zakazanom za 21. kolovoza 2025. dužnik nije imao potreban broj glasova što sam izrijekom potvrđuje na zapisnik. Umjesto da prema odredbama Stečajnog zakona naslovni sud obustavi predstečajni postupak, po prijedlogu dužnika nezakonito ponovno odgađa ročište, sada pozivajući se na čl. 60. st. 1. SZ-a. Članak 60. st. 1. SZ-a izrijekom predviđa da se ročište za glasovanje može odgoditi samo jednom te unatoč tome i jasnim prigovorima vjerovnika, naslovni sud ponovno, po drugi put odgađa ročište za glasovanje, postupajući na taj način u suprotnosti s kogentnim i jasnim odredbama Stečajnog zakona. Da nije sporno kako je naslovni sud trebao postupiti u ovom slučaju dokazuje brojna recentna praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, pa tako citira dijelove obrazloženja rješenja ovoga suda poslovni broj PŽ-5215/2022 od 17. siječnja 2023. i PŽ-2968/2022 od 11. srpnja 2022. Smatra i da je gospođa Martina Gajski bila u sukobu interesa jer je zastupala nekolicinu vjerovnika dok u isto vrijeme drži poslovne udjele na koje otpada 100% temeljnog kapitala dužnika, prokurist je u dužniku za cijelo vrijeme trajanja predstečajnog postupka. To i iz razloga jer se kod prihvaćanja plana restrukturiranja, zapravo radi o sklapanju pravnog posla. Prema FINA-inim tablicama prijavljenih tražbina i uvidom u same prijave tražbina vidljivo je da je nekolicina vjerovnika prijavila postojanje razlučnih i izlučnih prava. Tako su primjerice postojanje razlučnih i izlučnih prava prijavili vjerovnik BKS BANK AG na jahti, vjerovnik Folko Ardnt na jahti, vjerovnik Impuls-leasing d.o.o. na vozilima, vjerovnik K.S.P. Solutions d.o.o. na jahti, vjerovnik Luxury yachting na jahti i dijelovima itd. Ujedno su većina svih vjerovnika s takvim pravima, kao uostalom i Vjerovnik, zadržali pravo na odvojeno namirenje i nisu pristali na odgodu odvojenog namirenja radi provedbe plana restrukturiranja. U odnosu na ove tražbine vrijedi istaknuti kako čl. 27. SZ-a propisuje da plan restrukturiranja mora, između ostalog, sadržavati i analizu svih tražbina prema visini i vrsti (tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika, izlučna prava, razlučna prava, tražbine za koje se vodi postupak, neosigurane tražbine i druge tražbine) te ponudu vjerovnicima razvrstanim u skupine odgovarajućom primjenom pravila o

razvrstavanju sudionika u stečajnom planu o načinu, rokovima i uvjetima namirenja tražbina. Počinjena je i bitna povreda odredaba postupka kada naslovni sud u pobijanom rješenju nije naveo na koji se način predstečajni sporazum odnosi na vjerovnike s pravom na odvojeno namirenje. Da je tome tako Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je potvrdio u rješenju donesenom 6. ožujka 2019. pod poslovnim brojem PŽ-1506/2019 kojim je uvažio žalbu razlučnog vjerovnika i zbog navedenih razloga ukinuo rješenje o potvrdi predstečajnog plana te vratio predmet na ponovan postupak.

4. Vjerovnik PAUGER u žalbi navodi da su bitno povrijeđena pravila o sadržaju plana restrukturiranja jer predstečajni dužnik nije, u popisu imovine i obveza, naveo novčanu tražbinu prema njegovom dužniku Black Pearl Charter d.o.o. iako je, a kako to proizlazi iz njegove prijave tražbine u predstečajni postupak koji je pokrenut nad navedenim dužnikom u postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj St-289/2025, imao dospjelu tražbinu prema tom društvu, koja mu je, sukladno javno dostupnim informacijama, odnosno objavama s e-Oglasne ploče u potpunosti priznata. Tako iz dokumenta „Otvorene stavke“ (prilog prijave društva A-more yachts d.o.o. u predstečajnom postupku poslovni broj St-289/2025) proizlazi da je predstečajni dužnik, prema navedenom društvu kao dužniku imao tražbinu još iz 2023. godine, a zaključno s danom 19. prosinca 2024. (dan podnošenja popisa imovine i obveza), pa i s danom 23. srpnja 2025. (dan podnošenja izmijenjenog plana restrukturiranja) u ukupnom iznosu od čak 318.808,88 EUR. Nastavno na gore navedeno, valja napomenuti i da predstečajni dužnik Black Pearl Charter d.o.o. u ovom postupku sudjeluje i kao predstečajni vjerovnik, čija je tražbina utvrđena u iznosu od 218.746,89 EUR. Naime, kako je predstečajni dužnik zatajio postojanje njegove tražbine prema osobi koja se pojavljuje kao predstečajni vjerovnik u ovom postupku, čiju tražbinu u cijelosti priznaje, na navedeni je način predmetni vjerovnik stavljen u povoljniji položaj od drugih vjerovnika te je prihvatanje plana restrukturiranja postignuto na nedopušten način. Pritom ostaje nejasno zašto predstečajni dužnik nije izjavio prijeboj predmetnih tražbina, a sve kako bi se imovina predstečajnog dužnika očuvala i da bi ostali vjerovnici raspolagali većim iznosima za namirenje niti zašto navedeno nije učinio povjerenik. Bitno povrijeđena pravila o postupku izrade i donošenja plana restrukturiranja, s čim u vezi se u pogledu dvostruke odgode ročišta radi glasovanja poziva na četiri odluke ovoga suda. Rješenje je zahvaćeno bitnom povredom odredaba postupka, jer u pobijanom rješenju nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama u svezi kriterija za razvrstavanje vjerovnika u skupine te je prihvatanje plana restrukturiranja postignuto na nedopušten način, osobito stavljanjem u povoljniji položaj pojedinih vjerovnika. To iz razloga jer su grubo povrijeđena i pravila iz čl. 308. SZ-a, a s obzirom da je stavkom 1. određeno da se sudionici u stečajnom planu razvrstavaju pri utvrđivanju njihovih prava u skupine. Vjerovnici s različitim pravnim položajem razvrstavaju se u stečajnom planu u posebne skupine. Iz predmetnog plana restrukturiranja nema riječi o tome zašto su vjerovnici razvrstani na „ostale vjerovnike“ i zašto se tri vjerovnika razvrstalo u posebnu skupinu naziva „financijske institucije“, odnosno koji je to pravni položaj predmetna tri vjerovnika različit od pravnog položaja ostalih vjerovnika. Pritom, činjenica jednakog predmeta poslovanja predstavlja isti faktični položaj, ali zasigurno ne i isti „pravni položaj“ koji zakonodavac nalaže kao uvjet razvrstavanja pojedinih vjerovnika u skupine. Posebice ističe da tražbina vjerovnika HAMAG-BICRO nije

ničime osigurana, on raspolaže s ovršnom ispravom (s kojom također primjerice raspolaže i predstečajni vjerovnik), pa ostaje nejasno kako se to položaj vjerovnika HAMAG-BICRO razlikuje od položaja ovog ili bilo kojeg drugog predstečajnog vjerovnika koji su svrstani u skupinu „ostali vjerovnici“. Sve i da je dužnik navedeno učinio, i razvrstao financijske institucije sukladno njihovom zajedničkom gospodarskom interesu, takvo razvrstavanje se, po samom slovu zakona, mora temeljiti na valjanim razlozima i u stečajnom planu moraju biti navedeni kriteriji za razvrstavanje. Traži naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 2.062,50 EUR.

5. Dužnik u odgovoru na žalbu osporava žalbene navode oba žalitelja te predlaže odbiti obje žalbe kao neosnovane i potvrditi pobijano rješenje.

6. Žalbe nisu osnovane.

7. Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je ustanovio da je pravilno i osnovano na zakonu.

8. Iz spisa proizlazi da je ovaj predstečajni postupak pokrenut 6. prosinca 2024., na temelju dužnikovog prijedloga, da je blokada poslovnog računa dužnika počela dan ranije, 5. prosinca 2024., da je na dan podnošenja prijedloga za pokretanje predstečajnog postupka, ukupni iznos blokade računa iznosio 393.307,86 EUR, te da razlog za ovu blokadu leži u nemogućnosti podmirenja obveza prema dobavljačima, što je uzrokovalo ozbiljan manjak likvidnosti. Iz izmijenjenog, i pobijanim rješenjem potvrđenog, plana restrukturiranja proizlazi i da ukupan iznos dugotrajne i kratkotrajne imovine dužnika iznosi više od osam milijuna EUR, dok obveze dužnika iznose nešto manje od šest milijuna EUR.

9. Mjerodavne odredbe čl. 61. SZ-a glase:

„(1) Nakon što vjerovnici prihvate plan restrukturiranja i dužnik da svoj pristanak na njega, sud će odlučiti o tome hoće li plan restrukturiranja potvrditi.

(2) Pravila ovoga Zakona o pristanku dužnika na stečajni plan odgovarajuće se primjenjuju na pristanak dužnika na plan restrukturiranja.

(3) Sud će po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu plana restrukturiranja:

1. ako je dužnik sposoban za plaćanje i ne postoji prijetuća nesposobnost za plaćanje njegovih obveza

2. ako su bitno povrijeđena pravila o sadržaju plana restrukturiranja i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika i o pristanku dužnika, osim ako se nedostatak može otkloniti u kratkom roku koji će odrediti sud

3. ako je prihvrat plana restrukturiranja postignut na nedopušten način, osobito stavljanjem u povoljniji položaj pojedinih vjerovnika

4. ako planom restrukturiranja nije određeno namirenje iznosa koji bi vjerovnici dobili da njihova tražbina nije osporena

5. ako je planom restrukturiranja predloženo pretvaranje tražbine jednog ili više vjerovnika u temeljni kapital dužnika, a članovi dužnika nisu u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima donijeli odluku kojom se to dopušta

6. ako se planom restrukturiranja u svrhu njegova ostvarenja predviđa novo financiranje koje neopravdano oštećuje interese vjerovnika ili

7. ako očito ne postoje razumni izgledi da bi plan restrukturiranja mogao spriječiti nastanak nesposobnosti plaćanja ili osigurati održivost poslovanja.

(4) Sud će na prijedlog vjerovnika, dužnika, dioničara, nositelja udjela te nositelja drugih osnivačkih prava pravnih osoba uskratiti potvrdu plana restrukturiranja ako je podnositelj prijedloga:

- planu restrukturiranja prigovorio najkasnije na ročištu za raspravljanje i glasovanje pismeno ili usmeno na zapisnik i

- planom restrukturiranja stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema.

(5) Prijedlog iz stavka 4. ovoga članka dopušten je samo ako podnositelj prijedloga učini vjerojatnim da je planom restrukturiranja stavljen u lošiji položaj.

(6) Radi utvrđenja je li sudionik plana restrukturiranja stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema sud može izvesti dokaz vještačenjem na trošak sudionika plana restrukturiranja koji tvrdi da je planom stavljen u lošiji položaj.“

10. Odredbe čl. 61.a st. 1. i 2. SZ-a glase:

„(1) Ako nisu ispunjene pretpostavke za potvrdu plana restrukturiranja, sud će rješenjem uskratiti potvrdu plana restrukturiranja i obustaviti predstečajni postupak.

(2) Ako su ispunjene pretpostavke za potvrdu plana restrukturiranja, sud će rješenjem potvrditi plan restrukturiranja.“

11. Iz citiranih zakonskih odredaba proizlazi da su razlozi iz odredaba čl. 61. st. 3. SZ-a zbog kojih će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu plana restrukturiranja restriktivni i ograničeni, dok žalitelji u žalbama jasno i izričito niti ne obrazlažu da su, i to na njihov prijedlog, postojali razlozi za uskratu potvrde plana restrukturiranja iz odredbe čl. 61. st. 4. SZ-a. S potonjim u vezi valja dodati i da se kod utvrđenja postojanja razloga za uskratu potvrde plana restrukturiranja iz odredbe čl. 61. st. 4. SZ-a odnosno da je sudionik plana restrukturiranja stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema, osim postojanja tamo navedenog prijedloga, može izvesti i, u pravilu, treba izvesti dokaz vještačenjem na trošak sudionika plana restrukturiranja koji tvrdi da je planom stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema (čl. 61. st. 6. SZ-a), a kojeg prijedloga takvog sudionika nije bilo. Zbog toga prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja pravilno nije obrazlagao nepostojanje razloga za uskratu potvrde plana restrukturiranja iz odredbe čl. 61. st. 4. SZ-a, nego se usredotočio na ispitivanje postojanja razloga za uskratu potvrde plana restrukturiranja iz odredaba čl. 61. st. 3. SZ-a, i to onih iz odredaba čl. 61. st. 3. t. 2., 3. i 7. SZ-a, na koje su se žalitelji prvenstveno pozivali i tijekom prvostupanjskog postupka i u predmetnim žalbama.

12. Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da nisu postojali razlozi iz odredaba čl. 61. st. 3. t. 2., 3. i 7. SZ-a za uskratu potvrde plana restrukturiranja budući da nisu bitno povrijeđena pravila o sadržaju plana restrukturiranja i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja, da u planu nitko od vjerovnika nije stavljen u povoljniji

položaj te da postoje razumni izgledi da bi se planom mogao spriječiti nastanak nesposobnosti za plaćanje ili osigurati održivost poslovanja. Razlozi koje žalitelji iznose u žalbama u najvećem dijelu zapravo niti ne predstavljaju obrazloženja iz kojih bi proizlazilo da su postojali ti razlozi za uskratu potvrde plana restrukturiranja, s čim u vezi ipak valja dodati da je u potvrđenom planu restrukturiranja navedeno „kako Plan restrukturiranja ni na koji način ne zadiru u pravo razlučnih vjerovnika na namirenje iz predmeta na kojima postoje prava odvojenoga namirenja te će razlučni vjerovnici moći namirivati svoje tražbine u dijelu kojem su iste osigurane razlučnim pravom iz predmeta na kojima postoje prava odvojenoga namirenja“, te da je u sudskoj praksi posve uobičajeno i ustaljeno da se „financijske institucije“, o kojima se u konkretnom slučaju u drugoj skupini nesporno radi, razvrstavaju u posebnu skupinu, jer da su za to ispunjene pretpostavke iz odredaba čl. 308. st. 1. i 2. u vezi s čl. 59. st. 1. SZ-a.

13. Neosnovan je i navod žalitelja Michaela Steinmanna da utvrđeno činjenično stanje ukazuje na postojanje prezaduženosti kako je definirana u čl. 7. SZ-a, a ne na postojanje prijeteće nesposobnosti za plaćanje, kada se uzmu u obzir utvrđenja iz točke 8. ovoga obrazloženja o odnosu vrijednosti imovine dužnika i utvrđenih obveza dužnika, te da je predmetni prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka podnesen prvi dan nakon blokade računa dužnika.

14. Što se tiče utvrđene tražbine, kao i obveze, vjerovnika (i dužnika) Black Pearl Charter d.o.o., valja dodati da je i tom vjerovniku, kao i drugima u toj skupini pod nazivom „ostali vjerovnici“ tražbina umanjena za 75%, pa on, niti izostankom prijeboja, svakako nije stavljen u povoljniji položaj u odnosu na druge vjerovnike u ovom predstečajnom postupku.

15. Što se tiče primjene odredaba čl. 60. st. 1. i 2. SZ-a, one glase:

„(1) Dužnik i većina vjerovnika nazočnih na ročištu za glasovanje mogu zatražiti od suda odgodu ročišta na rok do osam dana. Ročište za glasovanje može se odgoditi najviše jedanput.

(2) Ako se na ročištu za glasovanje koji od vjerovnika očituje da nije suglasan s predloženim planom restrukturiranja, odnosno ako se prema ovom Zakonu smatra da je koji od vjerovnika glasovao protiv plana restrukturiranja, dužnik može zatražiti od suda odgodu ročišta na rok do 15 dana radi izmjene plana restrukturiranja.“

16. Pravilna je ocjena prvostupanjskog suda da je u konkretnom slučaju postupio sukladno tim citiranim zakonskim odredbama, i to iz razloga jer se rečenica „Ročište za glasovanje može se odgoditi najviše jedanput.“, doista odnosi samo na odgodu ročišta primjenom odredbe čl. 60. st. 1. SZ-a. Da je zakonodavac htio odrediti primjenu tog ograničenja na obje odredbe, i na čl. 60. st. 1. i na čl. 60. st. 2. SZ-a, kako to pogrešno smatraju žalitelji, ne bi smjestio to ograničenje samo u odredbu čl. 60. st. 1. SZ-a.

17. Novije odluke ovoga suda poslovni broj PŽ-5215/2022 od 17. siječnja 2023. i PŽ-2968/2022 od 11. srpnja 2022., na koje se žalitelji pozivaju u žalbama, nisu u potpunosti podudarne s pobijanim rješenjem, odnosno nisu donesene u podudarnim situacijama. Naime, žalitelji su propustili, citirajući ih, navesti da je u

obrazloženju rješenja poslovni broj PŽ-5215/2022 od 17. siječnja 2023. navedeno i da je „iz zapisnika s ročišta za glasovanje o Planu restrukturiranja dužnika vidljivo da dužnik nije podnio nikakav prijedlog za odgodom ročišta za glasovanje“, te da je u obrazloženju rješenja poslovni broj PŽ-2968/2022 od 11. srpnja 2022. zaključno navedeno „Suprotno žalbenim navodima pravilno je stoga prvostupanjski sud odbio prijedlog dužnika i vjerovnika za odgodu ročišta za glasovanje od 9. lipnja 2022., posebice imajući u vidu da je predstečajni postupak otvoren u ovom predmetu 20. rujna 2021.“. Pritom iz tog obrazloženja ne proizlazi da je u tom postupku (za razliku od ovog postupka), sukladno odredbi čl. 63. st. 2. SZ-a, dopušteno produženje roka trajanja predstečajnog postupka za daljnjih 180 dana. Osim toga, iz tih odluka ne proizlazi niti da bi odgoda ročišta primjenom odredaba čl. 60. st. 1. i 2. SZ-a imala utjecaja na pravilnost (već donesenog) rješenja o potvrdi plana restrukturiranja, jer u tim postupcima nisu, kao u ovom postupku, pobijana takva rješenja.

18. Žalitelji niti ne osporavaju da su u konkretnom slučaju postignute potrebne većine iz čl. 59. SZ-a, a i postojanje takvih (značajnih) većina kojima vjerovnici, samostalno i prije donošenja rješenja suda o potvrdi plana restrukturiranja, prihvataju plan restrukturiranja, obrazlaže zašto su mjerodavnim zakonskim odredbama razlozi za uskratu potvrde plana restrukturiranja restriktivni i ograničeni.

19. Zato je, primjenom čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a, odlučeno kao u izreci.

Zagreb, 30. siječnja 2026.

Predsjednik vijeća
Davor Pustijanac

Broj zapisa: **9-30882-99717**

Kontrolni broj: **087ac-450c0-715d9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.